

Table of Contents

phóng khoáng. Họ chỉ góp phần giải quyết vấn đề cũ xưa này về mặt vật chất, chứ không hiểu gì về mặt tâm lý hay nhìn nhận bất cứ giá trị tinh thần nào có liên quan. Không vấn đề nào ngày nay có thể giải quyết được hoàn toàn theo các đường hướng vật chất, vì trọn cả con người đã phát triển cao hơn cấp độ này.

countries. Their contribution to the solution of this ancient problem is a material one, and shows no psychological insight or any recognition of the spiritual values involved; no problem can today be solved entirely along material lines. Man has as a whole outgrown that.

Vấn đề của người Do Thái nằm sâu trong toàn vấn đề các liên giao chính đáng của nhân loại, và chỉ có thể giải quyết trên cơ sở bao gồm đó. Nó liên quan đến sự tương tác giữa mọi người thuộc các chủng tộc khác nhau, nếu họ không công nhận tình huynh đệ trong gia đình nhân loại. Nó là vấn đề ích kỷ và không ích kỷ, cân nhắc thận trọng và công lý, và các yếu tố này phải chi phối tất cả các bên. Người Do Thái cần nhận phần trách nhiệm của mình khi tạo ra sự đổ vỡ mà họ gặp ở khắp nơi. Người Dân ngoại phải nhận trách nhiệm về những sự ngược đãi bất tận của mình, và phải trả giá đền bù cho những điều đó. Người Do Thái đã khiến và vẫn còn khiến người ta chán ghét, dù điều đó tuyệt đối không cần phải có.

The problem of the Jews goes deeply into the entire question of right human relations; it can only be solved on that inclusive basis. It concerns the interplay between people of different races but recognizing brotherhood in the human family; it evokes the whole problem of selfishness and unselfishness, of consideration and of justice, and these are factors which must condition all parties. The Jew needs to recognize his share in bringing about the dislike which hounds him everywhere; the Gentile must shoulder his responsibility for endless persecutions and pay the price of restitution. The Jew has evoked and still evokes dislike, and for this there is absolutely no need.

Tóm lại, người Do Thái đã tạo ra lối sống cũ kỹ bên trong các quốc gia khác. Là công dân với đầy đủ các quyền công dân, họ lại dựng lên bức tường cấm kỵ, các thói quen và nghi lễ tôn giáo, khiến họ tách biệt với môi trường sống của mình, và khiến họ không thể đồng hóa vào đó. Họ phải bỏ đi những điều vừa kể, và làm người công dân thực sự chứ không chỉ trên danh nghĩa. Trên thế giới ngày nay không có vấn đề nào giống như vậy—toàn cả một dân tộc có chủng tộc, tôn giáo, các mục tiêu, đặc trưng, nền văn hóa khác biệt, với nền văn minh hết sức cổ xưa và cố chấp; họ ở rải rác với tư cách nhóm thiểu số trong mọi quốc gia, tạo nên một vấn đề khó khăn trên quốc tế; họ sở hữu nhiều tài sản và có ảnh hưởng lớn, được hưởng tư cách công dân trong mọi quốc gia, nhưng lại cố duy trì sự đồng nhất chủng tộc của mình; họ gây bất hòa trong các quốc gia đó, nhưng không hề cố gắng tiếp cận vấn đề phức tạp của mình một cách hài hòa, trên qui mô lớn, với sự cảm thông hay suy xét thích đáng trong tâm lý về môi

To sum up, the Jew has set up an ancient pattern of living within other nations; as a citizen with all the rights of citizenship, he has built up a wall of taboos, of habits and of religious observances which separate him off from his environment and make him non-assimilable. These must go, and he must become a citizen not only in name but in fact. There is no other problem like it in the world today—an entire people of distinctive race, religion, goals, characteristics, culture and a uniquely ancient and most reactionary civilization, scattered as a minority in every nation, positing an international problem, possessed of great wealth and influence, claiming citizenship in every nation but retaining deliberately their racial identity, creating dissension among the nations, attempting in no way to meet harmoniously their complex problem on any large scale with due psychological understanding or consideration of the Gentile environment